

Cultura i Mitjans | Actualitzat el 30/07/2022 a les 18:00

Núria López: «'Eufòria' ha estat molt intens des d'un punt de vista físic i emocional»

La finalista del concurs de TV3 explica a NacióDigital com va ser el seu pas pel programa i quin serà el seu futur a partir d'ara

Núria López en una actuació a Eufòria | Cedida

D'actuar al Teatre Principal d'Olot a cantar al Sant Jordi davant 17.000 persones. Aquest ha estat el viatge llampec que ha fet **Núria López**. La cantant de Santa Pau (la Garrotxa) ha vist com la seva vida artística feia un gir de 180 graus mesos després d'enviar un correu electrònic per presentar-se a un càsting.

López **va estudiar Turisme** i compaginava la universitat amb la feina al restaurant familiar de Can Xel. Els últims anys, però, s'ha dedicat, principalment a **formar-se com a artista a l'escola d'arts escèniques Aules de Barcelona**. Després de la formació i l'experiència a l'exitós concurs de TV3 *Eufòria*, amb 26 anys, la santpauenca ja s'ha consagrat com una artista al cent per cent.

[nointext][intext1]
Un cop ha passat tot i *Eufòria* queda enrere, López explica a **NacióDigital** com ha viscut el seu pas pel programa, com ha gestionat la mediatització i avança com quin serà el seu futur, que passarà per Madrid.

- Després de tot. Com està?

- Molt feliç, però també una mica nostàlgica, sobretot després dels dos concerts al Palau Sant Jordi. He fet una aturada d'una setmana, ja que no he pogut descansar des que va començar *Eufòria*, i m'ha vingut la nostàlgia de tot el que he viscut i els vincles que hem fet. Ara són dies per acceptar que tot el que he viscut s'ha acabat.

[intext2]

- Què toca fer ara?

- Ara és el moment d'aprofitar aquest boom i fer feina. Des de l'inici del programa ja tenia un projecte i ara ja hi estic posada.

- Com ho recorda tot plegat?

- Ara que ja ha passat tot, et quedes amb el més bonic. Però, ha estat molt intens des d'un punt de vista físic i emocional. Hi ha hagut setmanes molt dures. Havíem de fer molta feina amb poc temps, també em podia sentir incòmode amb la cançó i em feia por que no em sortís bé, o hi havia molts assajos que no sortien bé les coses. Ara, però, em quedo amb el grup i la família que vam fer, i el record d'estar cada setmana a l'escenari. Les gales les gaudia molt, sobretot a partir del moment que van començar ser en directe. Al principi estava una mica nerviosa.

[intext3]

- Hi havia alguna cosa que li feia pensar que podria arribar a la final?

- Gens ni mica. Abans de començar la primera gala pensava "si us plau, passa la primera" i cada setmana pensava que em tocava a mi marxar. Mirava al voltant i veia el talent que hi havia. No m'imaginava mai la final. Anava pas a pas, setmana rere setmana.

Els 16 concursants del concurs durant la primera cançó del concert al Palau Sant Jordi. Foto: Pau Ollé

- Com era el dia a dia d'*Eufòria*?

- Hi havia molta feina autònoma que havies de fer a casa. Cada dia hi havia assajos menys dissabte. El diumenge era molt intensiu perquè comentàvem la gala anterior, provàvem la nova cançó i teníem molta informació de cop. Acabava els diumenges amb el cap saturat. Els dilluns i dimarts fèiem assajos per repassar veus, cançó i coreografia. I el dimecres i dijous anàvem a plató i ho havíem de deixar a punt.

- Els havien avisat del ritme que tindria el programa?

- Als càstings ens ho van dir. Ens van avisar que havíem de tenir disponibilitat i que no era un esplai d'anar a cantar. Evidentment, quan t'ho diuen no t'imagines la magnitud de tot i t'ho vas trobant sobre la marxa.

«M'he demostrat que soc capaç de fer més coses que les que creia»

- Suposo que encara té el correu electrònic que va enviar per participar al càsting. Com va descobrir *Eufòria*?

- Va sortir a finals d'estiu i no ho vaig veure. Un dia a Instagram un professor ho va penjar i em va picar la curiositat. Vaig demanar la informació i no hi vaig fer gaire cas. Després, però, un altre professor em va insistir i vaig dir "va provem-ho!". Vaig enviar el correu l'últim dia i tard al vespre. Ho vaig enviar pensant que no em dirien res perquè altres vegades ja havia estat així. Quan em van avisar que havia passat la primera fase i em podia presentar, vaig començar a pensar que podia ser real.

- Com diria que li ha canviat la vida?

- M'he demostrat que soc capaç de fer més coses que les que creia. A vegades, pensava si mai podria participar en un programa o fer un concert al Sant Jordi i deia que no, que no seria capaç. I ara que ho he viscut tot i estic molt orgullosa de com ho he fet, penso que soc capaç d'això i molt més. *Eufòria* m'ha donat un punt de confiança i m'ha demostrat a mi mateixa que soc un tot terreny i puc amb tot el que em proposi. A més, crec que m'ha donat moltes eines professionalment parlant.

- És una altra Núria?

- Considero que soc la mateixa Núria de sempre. Simplement, he viscut una etapa de la meua vida molt intensa que ha servit per millorar la Núria que hi havia.

La Núria, en plena actuació. Foto: Cedida

- Què seria per a vostè el millor i el pitjor d'*Eufòria*?

- Pel que fa al pitjor, els assajos. Em posava molt nerviosa. No feia el que creia que podia fer o em demanaven i passava molts de nervis. En canvi, al plató m'animava. Potser no acceptava que, al final, tot és un procés i és normal que el primer dia surti mediocre i al final sigui un notable o excel·lent. Crec que això és el que em va faltar entendre. I pel que fa al millor d'*Eufòria*, la família que hem fet. Ha estat molt bonic el vincle que hem creat.

- Havia viscut mai l'exigència d'*Eufòria*?

- Tot són exigències diferents. Mai havia estat en un programa de televisió i aquest ritme no l'havia viscut. Sí que he viscut ritmes alts amb les pràctiques de teatre musical o obres que hem fet com *El Secret del Volcà* que vam fer al Teatre Principal d'Olot amb en Jordi Massegur. Al final, vius moltes coses que tot són pressions i maneres de treballar diferents, però com *Eufòria*, res.

- Hi va haver algun dia que es plantejés plegar?

- Sí que hi va haver unes setmanes cap al final que dubtava perquè veia que havia gent molt bona que havia marxat o no m'havia agradat com ho havia fet. Però, de la mateixa manera que dubtava, de seguida m'animava dient-me que ho havia fet bé i que calia viure al cent per cent l'experiència. Al principi vaig entrar amb molta energia i al final tenia molta cosa acumulada que fan que sigui normal que tingués moments de baixada.

- *Eufòria* ha estat un fenomen que ha transcendit la pantalla. S'ha sentit un producte televisiu? Com ha portat tot això?

- Abans de començar el programa era una cosa que em preocupava perquè, al final, és molta

gent opinant de tu sense conèixer-te. Però, sí que és cert que ho vas vivint i tampoc t'hi centres gaire. Al final no t'has de centrar en l'opinió de la gent, sinó en la feina i fer-la el millor que pots i creus. També hi ha vegades que és inevitable fixar-te amb el que diuen: entrar a Twitter o mirar comentaris d'Instagram. Quan vam entrar al programa, nosaltres ja vam acceptar que seríem mediàtics, ja ho sabíem. Llavors, ha estat una gestió lenta. Hi va haver un punt que vaig veure que a mi no m'anava bé mirar què opinaven de mi a les xarxes socials perquè, sí que hi ha coses molt bones, però quan en veus una de dolenta ja t'hi quedes. Sembla que no t'afecta, però t'hi quedes. I no val la pena. També he de dir que hi ha gent molt maca que et para pel carrer i et diuen coses molt boniques. Quan veus gent que realment li fascina com ets i el que fas, penses que ho estàs fent bé.

«Crec que una feina molt bona que ha fet Eufòria és visualitzar moltes coses que la societat castiga»

- Durant el programa va explicar que havia patit assetjament escolar.

- Ho vaig fer perquè és una cosa que ja no em fa mal. *Eufòria* és un programa que han vist molts infants i el *bullying* és molt present a les escoles. Crec que visualitzar-ho és molt important i que la persona que ho està patint pugui veure algú que ho ha viscut, li reconforta i li dona suport. Crec que una feina molt bona que ha fet *Eufòria* és visualitzar moltes coses que la societat castiga.

- Què tal el Sant Jordi?

- Espectacular. De les millors coses que he viscut a la meua vida. Setmanes abans no n'era conscient. Pensava el Sant Jordi com qui actua a la plaça amb deu persones i, clar, després pensava que m'espantaria. Però quan vaig sortir a l'escenari em vaig sentir molt poderosa i molt feliç d'estar allà compartint el que més m'agrada.

Un moment del concert de Sant Jordi amb tots els concursants d'Eufòria. Foto: Pau Ollé

- Què li diria a la Garrotxa?

- Que és la millor del món. M'he sentit molt acompanyada. Tota la Garrotxa ha mirat *Eufòria*. Li he de dir a la meua terra que és la millor del món i m'he sentit molt estimada i recolzada. No m'ho esperava i ha estat meravellós.

- I ara què?

- Ara em podeu trobar a Madrid, a la Gran Vía, al Teatre Lope de Vega fent el musical d'*El Rey León*. És un projecte que ja tenia durant *Eufòria*. Tan bon punt va acabar el programa vaig agafar el tren cap a Madrid i vaig començar assajos. Vaig fer quinze dies i vaig estrenar el *Rey León* la mateixa setmana del Palau Sant Jordi. Ara he pogut parar una setmana i tornem a arrencar la dotzena temporada del *Rey León*. Em podreu trobar fent cover de Nala.

- Fins quan l'hi podrem veure?

- Això depèn. Si els hi agrades, et renoven per temporades i la temporada va de juliol a juliol.

- Això és un somni.

- Un dels meus somnis a la meua vida era fer *El Rey León*. M'encanta la seva música i és un musical molt bonic que emociona. La pel·lícula *El Rey León* era la meua preferida quan era petita. De fet, me la van amagar perquè hi estava obsessionada. Era un dels somnis de la meua vida i feia un any que pensava presentar-me al càsting. Al final, aquest any he complert tres dels somnis de la meua vida: estar al *El Rey León*, fer un Palau Sant Jordi i estar a un programa televisiu.

- I què li queda per complir?

- Moltes coses. Em queda fer la meva música i els meus concerts. També m'agradaria poder fer cinema, obres de teatre i altres musicals. Anirem a poc a poc, a veure si ho podem complir tot.

[slideflaix]1727[/slideflaix]